

BIJ TURNCLUB AALST

1954

Eens per jaar is 't Kermis, eens per jaar is 't Karnaval en... eens per jaar krijgt de Turnkring der Stad Aalst de goedjonstige gelegenheid een artikelje te plaatsen in een alom verspreid dagblad. Hoeft het dan gezegd dat we dat aanbod met dei ons handen gretig aangrijpen. Er is wellicht geen enkel land ter wereld waar de turnleiders zó enthousiast zijn, zó vol ijver en zó onbaatzuchtig als hier te lande; maar er is ook geen enkel land waar het turnen zó geminacht en zó misprezen wordt als hier bij ons. Waar ligt de schuld? Bij ons? 't Is mogelijk maar we zien het, tot nog toe, niet in. Wij geven feesten en propaganda-avonden, we staan steeds paraat om feesten te gaan opluisteren, we geven filmavonden, we nodigen uit... het helpt allemaal niets of toch zeer weinig. Wij kopen jaarlijks voor duizende franken nieuw materiaal, we verwachten turners en turneressen bij de vleet en toch vallen ze slechts druppelsgewijze binnen. Eens dat ze bij ons zijn dan blijven ze, dat is waar, maar om ze bij ons te krijgen dat vergt een reuzewerk. Zou de pers hier soms niet een beetje in gebreke blijven? We menen bevestigend hierop te mogen antwoorden zonder evenwel de pers er een verwijt van te maken. Waarschijnlijk wacht zij op onze doorbraak en wachten wij van onze kant naar een regelmatige turnrubriek. Want kijk eens: gans de week door vinden we dag aan dag een dubbele bladzijde sportkronieken, de namen van beroemde sportmannen worden er bij ons ingehamerd, zelfs mijn zoontje van 9 jaar kent er al een massa: Mertens, Coppens, Seghers, Chaves, Van Steenbergen, Impanis, Sneyers, enz. En dan de foto's: een spektakulaire kopstoot van... een spurt naar de eindmeet, een direct in de maagstreek. En dan die spannende reportages die door ieder-

een — ook door mij al heb ik de match zelfs daags te voren gezien — letterlijk verslonden worden.

Maar even boeiende reportages kunnen ook in een turnzaal op een gewone oefenstond gemaakt worden en even spektakulaire snapshots kunnen daar genomen worden meer nog: veel esthetischer. De jeugd vindt haar weg naar de turnzalen niet maar ook de reporter heeft hem nog niet gevonden. Nochtans blijft het waar dat het turnen de meest opvoedende waarde bezit. Het is opvallend zelfs hoe onhandelbare karakters in de turnzaal van aspect veranderen en zijn ze werkelijk voor geen verbetering vatbaar dan blijkt het dat die jonstengs of die meisjes van zelf na een paar weken wegblijven om nooit meer terug te keren. De geest in een turnzaal is zó zuiver, zó sereen dat hij geen schaduwen duldt. Meer nog dan het lichaam vormt het turnen het karakter, de wil, het zelfvertrouwen, de durf, het uithoudingsvermogen. O ja ik weet het: er zijn in de voetbal 64 manieren om een bal te controleren, kijk eens aan: 64 manieren! Dat is een heel pak! Maar er zijn dan 6.400 oefeningen aan de barren en er worden er dagelijks nog gecreëerd. Voor voetbal of basketbal of wielrennen of boksen is niet iedereen geschikt. Voor turnen wel! Meer nog turnen is noodzakelijk voor hen die lichamelijk minder geschikt zijn. En dat zit er bij onze ouders nog altijd niet in dat er een flink gevormd lichaam met goed gevormd karakter in de eerste plaats nodig is om een goed ontwikkeld verstand zijn vruchten te laten afwerpen. Wat baat het veel te kennen als het lichaam niet taai genoeg is om het te kunnen. Wat baat het een uitstekend leraar te zijn als men na drie lessen ineens stuikt, wat baat het een uitstekend dokter te zijn als hij na twee soms drie dringende nachtbezoeken 's anderendaags, wegens gebrek aan